

Список літератури:

1. Wacziarg, R., Welch, K.H. (2003). «Trade Liberalization and Growth: New Evidence». NBER Working Paper 10152. Cambridge, Mass.: National Bureau of Economic Research.
2. Rodrik, D., Rodriguez, F. (2000). Trade Policy and Economic Growth: A Sceptic's Guide to the Cross-National Evidence. New York : McGraw-Hill.
3. Edwards S. Openness, Productivity and Growth: What do we really know? / S. Edwards // Economic Journal. – 1998. – № 108. – P. 383-398.
4. World Economic Outlook Database, April 2012 [Electronic resource]: IMF. – 2013. – Access mode : <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2013/01/weodata/weoselco.aspx?g=2001&sg=All+countries> – Назва з екрана.
5. Nominal and real GDP, total and per capita, annual, 1970-2012 [Electronic resource]: UNCTADStat. – 2013. – Access mode : <http://unctadstat.unctad.org/TableView/tableView.aspx?ReportId=96> – Назва з екрана.
6. International Trade And Economic Growth [Electronic resource]: World Trade Organization. – 2010. – Access mode : <http://finance.mapsofworld.com/trade/international-economic-growth.html> – Назва з екрана.

Бида М. Б.

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

НЕОДНОРОДНОЕ ВЛИЯНИЕ МЕЖДУНАРОДНОЙ ТОРГОВЛИ НА ЭКОНОМИЧЕСКИЙ РОСТ РЕГИОНОВ МИРА**Резюме**

Рассмотрены ключевые регионы мира и установлено, какое влияние имеет международная торговля на каждый из них. Различная доля экспорта в ВВП регионов свидетельствует о различной зависимости экономик региона от внешнего мира. В статье вычислена экспортная составляющая в региональном ВВП, проанализирована ее динамика и влияние на экономический рост, определено направление связи между торговлей и ростом и установлена сила такой связи с помощью коэффициента корреляции и теста Грейнджера.

Ключевые слова: международная торговля, торговая частица, экономический рост, конвергенция, региональный ВВП.

Bida M. B.

Lviv National Ivan Franko University

INHOMOGENEOUS IMPACT OF INTERNATIONAL TRADE ON ECONOMIC GROWTH OF THE REGIONS OF THE WORLD**Summary**

The key regions of the world are analyzed and the impact of international trade on each of them is found. Various export shares in regional GDP is the evidence of different dependence of the economies of the region on the outside world. In this paper the export component of the regional GDP is calculated, its dynamics is analyzed and its impact on economic growth is determined; the direction of the connection between trade and growth and the strength of this connection via correlation matrix and Granger test is described.

Key words: international trade, trade share, growth, convergence, regional GDP.

УДК 330.3

Веденєв Є. Є.

Академія фінансового управління

МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Досліджено теоретичні питання необхідності формування нової системи міжнародних відносин. Розглянуто основні складові інструменти міжнародної економічної політики на сучасному етапі. Визначено основні складові сучасної правової основи митно-тарифного регулювання.

Ключові слова: міжнародна економічна політика, зовнішньоекономічна діяльність, світове господарство.

Актуальність теми дослідження. Процес формування єдиного світового співтовариства, модифікація світового господарства, поява нових, позадержавних суб'єктів світової політики, інтернаціоналізація духовної сфери життєдіяльності людства і викликів світовій спільноті дають підставу вважати, що на сьогоднішній день формується нова система міжнародних відносин. Як свідчить світова практика, всупереч проголошеним принципам міжнародного права, в сучасному світі параметри міжнародних відносин все часті-

ше визначаються з позиції сильних країн. Адже держави з динамічною національною економікою, які мають за кордоном свій капітал і виробництво, володіють реальними перевагами порівняно з країнами, які не мають таких можливостей. Це дозволяє їм використовувати, крім внутрішніх ресурсів, іноземні капітали і закордонне, за своїм походженням, виробництво, представляти свої інтереси у більш широкому ракурсі, володіти значними політичними можливостями. Тому уряди, використовуючи традиційні моделі зовнішньое-

кономічної діяльності, все частіше застосовують нові інструменти впливу на зовнішньоекономічну сферу.

На цьому тлі особливу актуальність набуває ефективна міжнародна економічна політика, спрямована на справедливе врегулювання проблеми боргів, на лібералізацію світових товарних, технологічних і фінансових ринків, на запобігання економічної дискримінації, з відповідним їй комплексом заходів з ліквідації бідності, збільшення зайнятості, створення додаткових економічних можливостей в найменш розвинених країнах, забезпечення максимальної відкритості в області обміну результатами науково-технічної та інформаційної революції.

Участь України в міжнародних відносинах, її політичні можливості у забезпеченні національно-державних інтересів на міжнародному рівні і політична рівність в рамках міжнародного співробітництва, визначають посилення економічної основи держави, як важливої складової зовнішньої політики країни. У зв'язку з цим підвищується інтерес щодо дослідження дієвих інструментів зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності держави з урахуванням багатого досвіду економічної дипломатії розвинених країн.

Постановка проблеми. Розвиток світового співтовариства та трансформаційні зміни в економіці України, спонукають до подальшого дослідження питань ефективного розвитку міжнародної торгівлі та митно-тарифного регулювання, як основних передумов подальшого виходу нашої держави на нові економічні рівні і забезпечення економічного зростання в майбутньому.

Таким чином, актуальність теми дослідження визначена проблематикою підвищення конкурентних переваг України на міжнародній арені, досягнення яких можливе за умови вибору ефективної міжнародної економічної політики на сучасному етапі розвитку міжнародних відносин.

Аналіз останніх досліджень. Теоретичною базою дослідження стали праці таких зарубіжних учених, як І. Ансофф, Р. Базель, Б. Берман, С. Блек, Д. Бойт, Р. Браун, Г. Картер, С. Міллер, Ю.М. Харацишвили та ін. Питання економічного та інноваційного розвитку країн на сучасному етапі глобалізаційних процесів висвітлені в роботах вітчизняних науковців: А. С. Гальчинський, В. М. Гець, А. К. Кнах, Т.М. Мельник, В.Р. Сіденко та ін. Проте, незважаючи на цінність їхніх досліджень, сучасні результати перетворень у вітчизняній економіці та світі потребують коригування зовнішньополітичної діяльності України.

Мета статті полягає у дослідженні міжнародної економічної політики України на сучасному етапі та пріоритетних напрямків її модифікації.

Виклад основного матеріалу. У сучасних економічних умовах структурні елементи міжнародної економічної системи характеризуються динамізмом, мінливістю, суперечністю розвитку. Цим визначається необхідність структурної диференціації, без якої неможливо пізнати об'єктивні закони та принципи її функціонування. Міжнародна економічна система характеризується ієрархічністю, прагне набути стану цілісності та організованості.

Міжнародну економіку можна трактувати по-різному. У широкому розумінні міжнародна економіка – це теорія, що застосовується для вивчення економіки сучасного взаємозалежного світу. У вузькому розумінні: міжнародна економіка – це частина теорії ринкової економіки, що вивчає за-

кономірності взаємодії господарських суб'єктів різної державної належності у сфері міжнародного обміну товарами і послугами, руху чинників виробництва та фінансування і формування міжнародної економічної політики.

Отже, *міжнародна економічна політика* – сукупність засад, економічних методів та інструментів, за допомогою яких уряди держав здійснюють регулювання міжнародної торгівлі та інвестицій, тим самим впливаючи на внутрішнє і зовнішнє функціонування національних економік. Основними інструментами міжнародної економічної політики є сукупність економічних, адміністративних, тарифних та нетарифних методів зовнішньоекономічної діяльності. Прикладом економічного методу регулювання можна навести митно-тарифне регулювання. Прикладом адміністративного методу є квотування та ліцензування. Дослідимо більш детально вище зазначені інструменти міжнародної вітчизняної економічної політики та її основні елементи: міжнародну торгівлю та інвестиційну діяльність [7, с. 176].

Митно-тарифні методи регулювання (імпортні та експортні тарифи) є історично першим інструментом протекціонізму і регулювання зовнішньої торгівлі. Вони займають центральне місце в системі реалізації державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [5, с. 14].

На сьогоднішній день правовою основою митно-тарифного регулювання в Україні є: Митний кодекс України [1], Податковий кодекс України [2], Закон України «Про митний тариф» від 19.09.2013 № 584-VII [3] та інші нормативно-правові акти.

Митний кодекс України – визначає засади організації та здійснення митної справи в Україні, регулює економічні, організаційні, правові, кадрові та соціальні аспекти діяльності митної служби України. Новий Закон України «Про митний тариф» містить перелік ставок загальнодержавного податку – ввізного мита на товари, що ввозяться на митну територію України і систематизовані згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД) [3].

Крім того, 27 березня 2014 року Верховною Радою України було прийнято Закон України № 1166-VII «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні», який набрав чинності з 01.04.2014. Цей закон вводить на постійній основі застосування головної ставки податку на прибуток підприємств на рівні 18% і ПДВ на рівні 20% [4].

Також, згідно з цим законом, передбачається збільшення до 150 євро митної вартості товарів, операції з ввезення яких на митну територію України незалежно від обраного митного режиму є об'єктом оподаткування податком на додану вартість, а також зменшення з 300 до 150 євро митної вартості товарів операції з ввезення яких на митну територію України у міжнародних поштових та міжнародних експрес-відправленнях є об'єктом оподаткування податком на додану вартість. Тобто у разі перевищення фактурної вартості товарів понад 300 євро, їх оподаткування здійснюється таким чином:

- для підприємств:
- мито – за ставками, визначеними Митним тарифом України (Закон України від 19 вересня 2013 року № 584-VII);
- податок на додану вартість – за ставкою 20% відповідно до Податкового кодексу України.
- для громадян:

- мито – 10% частини їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 300 євро та не перевищує 10000 євро;

- податок на додану вартість – за ставкою 20% відповідно до Податкового кодексу України [4].

Поряд з цим Міністерство доходів України у березні 2014 року оприлюднило роз'яснення, згідно з яким обкладання ПДВ на лікарські засоби при ввезенні їх на митну територію України здійснюється на загальних підставах за ставкою 20%, а не 7%, як передбачено Законом України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні». Така невирішеність питання розміру сплати ПДВ на лікарські засоби та ВМП, призвела до зменшення імпорту цієї продукції на початку квітня 2014 року.

Отже, на сьогоднішній день митно-тарифне регулювання знаходиться в стадії активного реформування та кардинальних змін, створюючи при цьому потенційні можливості для розвитку міжнародних відносин України.

Торговельно-економічне співробітництво з різними країнами є вагомим частиною міжнародної економічної політики України. Так, нещодавно Європейська комісія запропонувала звільнити від мита товари, що ввозяться до Європейського Союзу з України. Це одностороння ініціатива з боку Європи, яка буде поширюватися на товари, що походять з України, та охоплюватиме наступні галузі:

- промислова продукція: ставки мита будуть скасовані для 94,7% продукції, а для інших товарів тарифи будуть знижені;

- сільськогосподарська продукція: митні преференції будуть надані для 82,2% товарів, що експортуються з України, а для деяких продуктів (круп, свинина, яловичина, птиця і т. д.) будуть встановлені безмитні тарифні квоти.

- продукти харчування: від мита звільняться до 83,4% експорту з України, у той час як для інших продуктів будуть запроваджені безмитні тарифні квоти.

Ці заходи можуть бути запроваджені до червня 2014 року і діятимуть до 1 листопада 2014 року. До цієї дати або невдовзі після неї Україна та ЄС планують підписати Угоду про асоціацію, що передбачатиме створення всеохоплюючої зони вільної торгівлі [10].

Особливе місце в системі міжнародної економічної політики посідає міжнародна торгівля, яка складається із двох зустрічних потоків товарів – експорту та імпорту і характеризується зовнішньоторговельним обігом, товарною та географічною структурою. Так, за даними Державної служби статистики, негативне сальдо зовнішньої торгівлі України за підсумками 2013 р. склало \$13,65 млрд.

На формування від'ємного сальдо вплинули окремі товарні групи: енергетичні матеріали, нафта та продукти її перегонки (-\$18 млрд), засоби наземного транспорту, крім залізничного (\$5 млрд), механічні машини (-\$3 млрд), пластмаси, полімерні матеріали (-\$2,9 млрд), фармацевтична продукція (-\$2,8 млрд), електричні машини (-\$2 млрд).

Обсяг експорту товарів до країн СНД склав 34,8% від загального обсягу експорту, Європи – 27%, в т. ч. в країни Європейського Союзу – 26,5%, Азії – 26,6%, Африки – 8,1%, Америки – 3,4%, Австралії і Океанії – 0,1%.

Істотні експортні поставки здійснювалися в Російську Федерацію – 23,8% від загального обсягу

експорту (механічні машини, чорні метали, залізничні локомотиви), Туреччини – 6% (чорні метали, добрива, жири та олії тваринного або рослинного походження), Китай (руди, шлак і зола, жири та олії тваринного або рослинного походження, механічні машини) і Єгипту (чорні метали, зернові культури, жири та олії тваринного або рослинного походження) – по 4,3%, Польщу – 4% (чорні метали, руди, шлак і зола, електричні машини), Італію – 3,7% (чорні метали, зернові культури, насіння і плоди олійних рослин), Казахстан – 3,3% (вироби з чорних металів, залізничні локомотиви, механічні машини) [8].

Серед найбільших країн-партнерів експорт товарів збільшився в Китай на 53,4% і Туреччини – на 3,3%. Водночас скоротився в Російську Федерацію на 14,6%, Казахстану – на 13,8%, Єгипет – на 6,1%, Італію – на 4,9%, Польщу – на 1,1%.

Основа товарної структури українського експорту складала чорні метали та вироби з них – 26,7% від загального обсягу експорту (зменшення обсягів на 7% проти 2012 р.). Продукти рослинного походження становили 14% (зменшення на 3,7%), мінеральні продукти – 11,8% (зменшення на 2%), механічні та електричні машини – 11% (зменшення на 0,7%), продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості – 6,8% (зменшення на 14,5%), готові харчові продукти – 5,6% (збільшення на 1,8%), жири та олії тваринного або рослинного походження – 5,5% (зниження на 16,7%), засоби наземного транспорту, літальні апарати, плавучі засоби – 5,3% (зменшення на 43,9%).

Імпорт з Європи склав 37,1% від загального обсягу імпорту, в т. ч. з країн Європейського Союзу – 35,1%, з країн СНД – 36,3%, Азії – 19,8%, Америки – 5,6%, Африки – 1%, Австралії і Океанії – 0,1% [8].

Найбільші надходження здійснювалися з Російської Федерації – 30,2% (паливо мінеральне, нафта та продукти її перегонки, механічні машини, чорні метали), Китаю – 10,3% (електричні та механічні машини, взуття), Німеччини – 8,8% (механічні машини, засоби наземного транспорту, крім залізничного, фармацевтична продукція), Польщі – 5,3% (паливо мінеральне, нафта та продукти її перегонки, пластмаси, полімерні матеріали, електричні машини), Білорусії – 4,7% (паливо мінеральне, нафта та продукти її перегонки, засоби наземного транспорту, крім залізничного, добрива), США – 3,6% (засоби наземного транспорту, крім залізничного, паливо мінеральне, нафта та продукти її перегонки, механічні машини) та Італії – 2,7% (механічні машини, фармацевтична продукція, пластмаси, полімерні матеріали) [8]. Окремо слід зазначити, що перспективи розвитку експорту та імпорту різних груп товарів в Україні зараз значно залежать не тільки від кількості і якості виробництва, але і від політичної та економічної ситуації в середині країни.

Таким чином, за 2013 рік експорт товарів становив 63,312 млрд. доларів, імпорт – 76,964 млрд. доларів, від'ємне сальдо становило 13,652 млрд. доларів. Це свідчить про те, що Україна на сьогоднішній день є чистим дебітором, тобто споживає іноземний капітал і потребує зовнішнього фінансування.

Не менш вагомим складовою міжнародної економічної політики є інвестиції, адже завдяки залученню коштів до виробництва – збільшуються його обсяги, модернізуються засоби, а також підвищується рівень ринкової конкуренції, пла-

тіжний баланс, розвивається інвестиційна інфраструктура. Інвестори визначають доцільності розміщення коштів в країнах світу даючи оцінку інвестиційному клімату. Одним з основних інструментів такої оцінки є індекс інвестиційної привабливості.

Так, у квітні 2014 року Європейська Бізнес Асоціація провела 23-тю хвилю трекінгового дослідження інвестиційного клімату в Україні. Було здійснено опитування 106 керівників компаній-членів Асоціації з метою визначення індексу інвестиційної привабливості – оцінки інвестиційної привабливості України, що ґрунтується на регулярному моніторингу бізнес-клімату першими особами компаній-членів Асоціації (рис. 1).

Так, підготовка до підписання Україною Угоди про Асоціацію з ЄС спричинили зріст індексу інвестиційної привабливості у III-му кварталі 2013 року після майже дворічних стабільно низьких експертних оцінок. Те, що ці очікування бізнесу не справдилися, призвело у IV кварталі до суттєвого падіння індексу до найнижчого рівня за всю історію його вимірювання – до 1,81. Однак у першому кварталі 2014 року даний показник зріс з 1,81 до 2,72, що було викликано очікуванням отримання допомоги з боку розвинених країн [10].

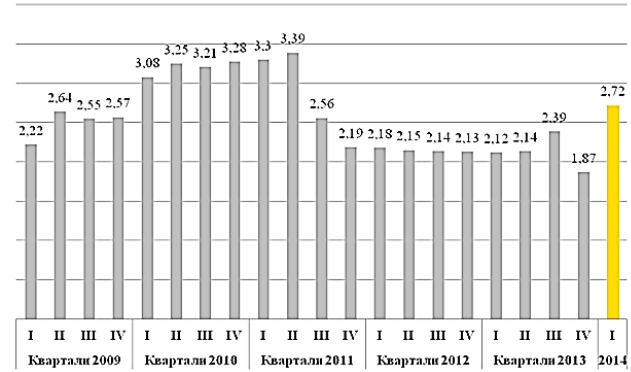

Рис. 1. Динаміка індексу інвестиційної привабливості України за 2009-2014 рр. [10]

Чистий приплив прямих іноземних інвестицій в Україну в 2013 році становив 2,86 млрд. доларів, що вдвічі менше від показника 2012 року в 6,013 млрд. доларів.

Згідно з даними Державної служби статистики, станом на 1 січня 2014 року обсяг прямих іноземних інвестицій, внесених в економіку України з початку інвестування, становив 58,157 млрд. доларів [8].

На кінець 2013 року основними інвесторами України стали такі країни, як Кіпр – 19,036 млрд. доларів, Німеччина – 6,292 млрд. доларів, Нідерланди – 5,562 млрд. доларів, РФ – 4,287 млрд. доларів, Австрія – 3,258 млрд. доларів, Велика Британія – 2,714 млрд. доларів, Британські Віргінські острови – 2,494 млрд. доларів, Франція – 1,826 млрд. доларів, Швейцарія – 1,325 млрд. доларів, Італія – 1,268 млрд. доларів. На ці країни припадає майже 83% від загального обсягу прямих інвестицій [9].

Незважаючи на нестабільну політичну ситуацію в країні, керівництво України очікує збільшення інвестицій у 2014 році на 20-25% відносно 2013 року. Основним аргументом цьому є підписання 21 березня 2014 року політичної частини Угоди про асоціацію з ЄС. Поряд з цим потрібно враховувати той факт, що зарубіжні інвестори, побоюючись продовження політичної нестабільності

в середині країни, можуть почати позбавлятися суверенних українських облігацій.

Економічний вплив держави на міжнародній арені вимірюється його політичним благополуччям. Економічні і політичні цілі, а також засоби економічної дипломатії є одним цілим. Торгівля важлива не тільки сама по собі, але і як засіб забезпечення політичних позицій країни.

Враховуючи досвід економічної дипломатії розвинених країн, слід зазначити, що цивілізовані форми взаємодії ділових кіл та влади на міжнародній арені не тільки можуть приносити взаємну користь, але досить часто є чи не єдиним інструментом впливу і навіть тиску в ситуаціях, коли дипломатичні чи інші політичні засоби вичерпані або з якихось причин неможливі.

Керівництво країни має подолати непропорційний розвиток регіонів, поступово узгодити правові та економічні аспекти розвитку міжнародної торгівлі, зробити законодавство більш прозорим, спрямувати активні дії на боротьбу з корупцією. У боротьбі з корупцією основним інструментом має стати законодавчо закріплене право громадян проводити приватне кримінальне розслідування, фіксувати корупційні дії чиновників на аудіо та відео пристрої, а потім з цими доказами напряму звертатися до суду.

Поряд з цим в Україні необхідно швидко та рішуче провести:

- конституційну реформу, адже політична нестабільність – основна причина сьогоденних проблем. Україна потребує конституційного ладу з чітко визначеними повноваженнями, щоб політичне протистояння не паралізувало державний апарат. Зміни мають готувати лише незалежні експерти, а ухвалювати їх потрібно після відповідної оцінки Венеціанської комісії;
- судову реформу та реформу державного управління, бо без цього Україна не зможе ані розробляти та втілювати власну політику, ані захищати права та інвестиції іноземних партнерів;
- реформу енергетичного сектору, при цьому особливу увагу потрібно приділити реформуванню газотранспортної системи країни.

В основу модифікації економічної політики країни також повинно входити поліпшення інвестиційного клімату в Україні через створення ефективної системи надання державних кредитів для інвестиційних проектів у пріоритетні сфери національної економіки.

Покращення інвестиційного клімату можливо через проведення ефективної політики щодо зниження інфляції та інфляційних очікувань, врегулювання проблеми державного боргу, забезпечення захисту прав власників та інвесторів. Іншими словами, необхідно створити такі сприятливі умови, за яких підвищиться міжнародний імідж країни, а інвестор буде зацікавлений працювати на території України в довгостроковому періоді.

З метою поліпшення інвестиційного клімату пропонується:

- знизити адміністративні бар'єри інвестиційної діяльності;
- сформувати працездатну фінансову систему;
- знизити процентні ставки до рівня, що має відповідати ефективності інвестицій в реальний сектор економіки, на основі забезпечення збалансованого бюджету та подальшого зниження інфляції;
- провести податкову реформу, що має передбачати розширення інвестиційних можливостей суб'єктів ринку на основі впорядкування, спрощення і структурної перебудови існуючої податкової системи.

Також необхідно створити механізм субсидування перспективних і пріоритетних науково-дослідних, дослідно-конструкторських розробок, за допомогою яких значно підвищиться конкурентоспроможність національної економіки.

Висновки. Отже, в результаті проведеного дослідження було визначено, що міжнародна економічна політика – це сукупність економічних методів та інструментів, за допомогою яких уряди держав здійснюють регулювання міжнародної торгівлі та інвестицій. Обґрунтовано, що Україна на сьогоднішній день є чистим дебітором, тобто споживає іноземний капітал і потребує зовнішнього фінансування.

Визначено, що митно-тарифне регулювання як вагомий інструмент міжнародної економічної політики знаходиться на сьогоднішній день на стадії

кардинальних змін, що створює потенційні умови для розвитку міжнародних відносин України.

З метою покращення міжнародної економічної політики автором було запропоновано: проведення низки реформ; узгодження правових та економічних аспектів розвитку міжнародної торгівлі; проведення активних дій щодо подолання корупції.

Як основу модифікації міжнародної економічної політики країни було визначено покращення інвестиційного клімату шляхом: забезпечення макроекономічної та політичної стабільності, запровадження дієвих ефективних відносин між регіонами та центром, та регіонів між собою, спрямування інвестиційного ресурсу насамперед до пріоритетних сфер національної економіки, що мають великі шанси стати конкурентоспроможними як на вітчизняному, так і на міжнародних ринках.

Список літератури:

1. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Закон України «Про Митний тариф України» від 19.09.2013 № 584-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/584-18>.
4. Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27.03.2014 р. № 1166-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1166-18>.
5. Аналітична довідка про захист внутрішнього ринку та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника [Електронний ресурс] // Національна тристороння соціально-економічна рада. – Режим доступу : <http://www.ntser.gov.ua/ua/activity/128.html>.
6. Мельник Т. М. Міжнародна торгівля товарами в умовах глобальної конкуренції : монографія / Т. М. Мельник. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2009. – 396 с.
7. Харазишвили Ю.М. Инновационность как характеристика качества социально-экономического развития / Харазишвили Ю.М. // Проблемы и перспективы инновационного развития экономики : материалы XVI конференции, Алушта – Симферополь : ИТ «АРИАЛ», 2012. – С. 175-180.
8. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
9. Офіційний сайт International Trade Centre [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.intracem.org>.
10. Сайт Європейської бізнес асоціації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.eba.com.ua/>.

Веденев Е. Е.

Академія фінансового управління

МЕЖДУНАРОДНАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ПОЛИТИКА УКРАИНЫ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ

Резюме

Исследованы теоретические вопросы необходимости формирования новой системы международных отношений. Рассмотрены основные составляющие инструменты международной экономической политики на современном этапе. Определены основные составляющие современной правовой основы таможенно-тарифного регулирования.

Ключевые слова: международная экономическая политика, внешнеэкономическая деятельность, мировое хозяйство.

Vedenev E. E.

Academy of Financial Management

UKRAINE INTERNATIONAL ECONOMIC POLICY AT THE PRESENT STAGE

Summary

The theoretical aspects of forming a new system of international relations. The basic components of the instruments of international economic policy today. The basic components of a modern legal framework for customs and tariff regulation.

Key words: international economic policy, foreign economic activity, world economy.